

ת"פ 45616/11/22 - מדינת ישראל נגד עלי אבו סבית

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 45616-11-22 מדינת ישראל נ' אבו סבית

לפני בעניין:	כבוד השופט אלון גביזון המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד ספיר בר-אור
נגד הנאשם		עלי אבו סבית ע"י ב"כ עו"ד עידו פורת

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בחבלה בכוונה מחמירה - עבירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), הפקרה אחרי פגיעה - עבירה לפי סעיף 64א(ב) לפקודת התעבורה, תשכ"א - 1961, גניבה מרכב או פרוק רכב - עבירה לפי סעיף 413ד(ב) לחוק העונשין, החזקת מכשירי פריצה - עבירה לפי סעיף 413ז לחוק העונשין, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין ומעשה פזיזות ורשלנות - עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין.

האישום והסדר הטיעון

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, עובר לאירוע המתואר להלן, תכננו הנאשם ומוחמד אבו סבית (להלן: "**מוחמד**") לבצע פשע- לגנוב חלקי רכב בעיר באר שבע (להלן: "**הקשר**").

בהמשך לאמור לעיל, בתאריך 5.11.22, בסמוך לשעה 18:30, הגיעו הנאשם ומוחמד ברכבו של הנאשם, רכב מסוג טויוטה קורולה ל"ז 6327986 (להלן: "**הרכב**"), כשמספר ל"ז הושחת וזאת על מנת להקשות את זיהוי הרכב, משגב שלום לעיר באר שבע בכדי לממש את תכניתם.

בהגיעם לחניית רחוב מרדכי נמיר 1 בבאר שבע (להלן: "**החניה**"), ירדו השניים מהרכב, כשבידיהם כלי פריצה, וניגשו אל רכב מסוג טויוטה קורולה ל"ז 1269737 השייך לס.ל. (להלן: "**רכב הטויוטה**" ו"**בעלת הרכב**" בהתאמה), אשר חנה במקום.

השניים פירקו את המראה הימנית של רכב הטויוטה והחלו בפירוק גלגלי רכב הטויוטה והכל בכוונה לגנוב חלקים מהרכב ולשלול אותם שלילת קבע מבעלת הרכב.

השניים נתקלו בקושי בפירוק הגלגלים ולכן החליטו לעזוב את המקום ונכנסו לרכב, כאשר הנאשם התיישב במושב הנהג ומוחמד ישב לצדו והחלו במנוסה.

לאחר שהמשטרה קיבלה דיווח אודות האירוע, הגיעה ניידת משטרה למקום ובה השוטרים אביב דסה ואלכסנדר זייצב (להלן: "השוטר אביב" ו"השוטר אלכס" בהתאמה). השוטרים יצאו מהניידת במטרה לבדוק את הדיווח, אך לאחר שהבחינו כי הנאשם ומוחמד עולים לרכב, חזר השוטר אביב לניידת, חסם באמצעותה את היציאה מהרחוב והדליק אורות משטרה מהבהבים בעוד שהשוטר אלכס נותר מחוץ לניידת.

הנאשם ומוחמד החלו בנסיעה ונסעו בחניה לעבר הרחוב במטרה לברוח מהמקום, תוך שהם חולפים בנסיעתם על פני מ.ר. ואשתו ט.ר. (להלן: "המתלונן" ו"המתלוננת" בהתאמה), אשר הלכו באותה עת עם בנם הפעוט, יליד 31.7.2020 (להלן: "הפעוט"), אשר ישב בעגלת תינוק.

הנאשם ומוחמד המשיכו בנסיעה ברכב עד אשר הבחינו בניידת. השוטר אלכס רץ לכיוון דלת נהג הרכב וניסה לתפוס בידית הדלת, אך השניים החלו בנסיעה לאחור לעבר המתלוננים והפעוט במהירות, בכוונה למנוע מעצר או עיכוב כדין.

המתלונן, אשר הבחין ברכב המתקרב ושמע את השוטר אלכס צועק לעברו להיזהר, דחף את עגלת התינוק אשר התהפכה כשהפעוט בתוכה, ודחף את המתלוננת לכיוון המדרכה.

סמוך לאחר מכן, פגע הנאשם באמצעות הרכב במתלונן, אשר היה על הכביש ובמתלוננת, אשר הייתה אותה העת על המדרכה. המתלוננת מעדה על ברכיה, אך הנאשם המשיך בנסיעתו במטרה להימלט ממעצר.

הנאשם המשיך בנסיעה קדימה, תוך שהוא עולה על המדרכה לכיוון שטח עפר, המוביל ליציאה מהרחוב, לכיוון רחוב משה שרת, בעוד השוטר אביב נוסע אחריהם בניידת, מדווח ומכווין כוחות נוספים. ניידת נוספת מסוג קאיה ל"ז 41565801 ובה השוטרים אלכס פנסקיו ועאמר אבו חמוד, הגיעה למקום למרדף (להלן: "הניידת השנייה").

במהלך המרדף הגיעו הנאשם ומוחמד לצומת הרחובות שאול המלך ואברבנאל. בצומת, הבחינו השניים בכלי רכב שנעצרו לפני הצומת, שכן הרמזור היה אדום. הנאשם עקף את כלי הרכב, תוך שהוא עולה על אי תנועה ונכנס לצומת באור אדום, בנתיב הנגדי ובניגוד לתנועה. אז פנה בחדות ימינה ופגע בניידת השנייה, אשר נפגעה קשות והושבתה ובעמוד הרמזור אשר ניזוק.

הנאשם המשיך בנסיעה מהירה, ברחוב גולדה מאיר בניגוד לכיוון התנועה. כאשר הגיע הנאשם לצומת הרחוב עם רחוב משה שרת יצאו הנאשם ומוחמד מהרכב והחליטו להימלט רגלית, לכיוון רחוב סרן דב, כאשר השוטר אביב ושוטרים נוספים רצים אחריהם. השוטר אביב צעק לעברם "עצור משטרה", אך השניים המשיכו בריצה בין הבניינים ברחוב דב יוסף.

השוטר אביב דיווח בקשר על כיוון בריחתם, תוך שהשניים המשיכו להימלט, טיפסו על גדרות, נכנסו לבית ספר ולבסוף התחבאו בין שיחים, עד אשר אותרו ונעצרו על ידי כוחות המשטרה.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, פונו המתלוננים, הפעוט וחלק מהשוטרים לבית החולים האוניברסיטאי "סורוקה". שם נמצא כי נגרמו להם פגיעות כפי שיפורט להלן: לשוטר אלכס פנסקוי נגרמו כאבי גב, לשוטר עמאר אבו חמוד נגרמו כאבי גב תחתון וכאבים בברך שמאל, למתלוננת, נגרמו שברים במסרק רגל שמאל והיא נזקקה לטיפול רפואי שכלל גיבוס רגלה, למתלונן נגרמו כאבים בברכיים ולפעוט נגרמו סימני חבלה במצח, שפשופים בשפה העליונה ובגפיים, בגב יד שמאל.

3. הנאשם הודה והורשע בעבירות לעיל במסגרת הסדר טיעון, כשלעניין העונש הוסכם כי המאשימה תגביל עצמה ל- 4 שנות מאסר בפועל וענישה נלווית וההגנה תטען באופן חופשי.

4. לבקשת הצדדים, נוכח גילו של הנאשם, התבקש שירות המבחן להגיש תסקיר לעונש טרם גזירת עונשו.

תסקיר שירות המבחן:

5. בתסקיר שירות המבחן מיום 11.09.23 פורט בהרחבה הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם כבן 21 שנים, רווק, נעצר ביום 05.11.22 וביום 26.01.23 ועל פי החלטת בית המשפט נעצר עד תום ההליכים. ביום 30.03.23 שוחרר הנאשם למעצר בית מלא בתנאי איזוק אלקטרוני בשגב שלום ולצו פיקוח מעצרים. ביום 30.05.23 הוסרו תנאי האיזוק האלקטרוני והנאשם חזר להתגורר בבית אמו בשבט אלחסן, וביום 18.07.23 הוחלט על שילובו בעבודה ומאז עובד במפעל "עוף עוז".

הנאשם בעל 8 שנות לימוד, שיתף כי עזב את ספסל הלימודים בכיתה ח' על מנת לסייע בפרנסת משפחתו ונוכח מצבה הכלכלי הקשה. לדבריו עבד בחברת "עוף עוז" כחמש שנים לערך, ועד מעצרו הנוכחי. הנאשם תיאר מצוקה כלכלית עמה מתמודדים בני המשפחה מאז גירושי הוריו וחוסר באבי בבית.

משפחת מוצאו של הנאשם מונה זוג הורים גרושים ושישה אחים בגילאי 18-24, כאשר הנו מספר שלוש בסדר הלידה אך הנו הבן הבכור ועל כן מוטלת עליו אחריות משפחתו. הנאשם שיתף כי הוריו התגרשו לפני כשנים רבות, בהיותו ילד. אביו נישא בשנית, ולו עוד שני אחים למחצה, עמם בקשר. הנאשם תיאר קשר טוב ויציב עם אביו וכי מתראה איתו על בסיס יומי במסגרת עבודתם בחברת "עוף עוז". אמו של הנאשם לא עבדה במהלך השנים אך לאחרונה בעקבות רצונה לחסוך כסף ולחתן את הנאשם החלה לעבוד. הנאשם שיתף על קשר קרוב מאוד לאמו ותיאר משפחה מלוכדת, חמה, טובה ונורמטיבית.

הנאשם נעדר עבר פלילי, ובמסגרת צו הפיקוח שיתף פעולה עם שירות המבחן, הגיע לפגישות ושיתף אודות קשייו ומצבו, אך בשל קשיי השפה העברית נמצא כי אינו מתאים לקבוצה טיפולית לעצורי בית.

עוד צוין בתסקיר כי הנאשם הודה בביצוע העבירות תוך הבעת צער וחרטה על ביצוען ומסר כי היה זקוק לכסף לצורך פרנסת אמו ואחיו הקטנים, וכי תכננו לגנוב חלקים של רכב לצורך רווח מהיר וקל.

תיאר כי לאחר פירוק חלקי הרכב הגיעה משטרה, והחל להסתבך כמו "כדור שלג", ראה "שחור" והיה עסוק רק בבריחה, בלי יכולת להבחין באחרים. הנאשם שיתף בתחושת אמפתיה כלפי הנפגעים ובעיקר כלפי הפעוט, תחושת כעס עצמי, אשמה ולדבריו מתקשה בשינה ועסוק בחשבון נפש ומחשבות אודות האירוע. הנאשם הביע חששות מתוצאות ההליך המשפטי, מבין את חומרת מעשיו ואת העובדה כי יחזור לכותלי בית הסוהר.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל בטחון עצמי נמוך, אשר במצבים בהם זקוק לתחושת שייכות, ביטחון ובמצבי לחץ כלכליים ורגשיים, עלול לפעול באופן אימפולסיבי. במצבים אלו הינו בעל סיפוק צרכים מידי, התפתות לכסף קל, אשר מתקשה לבחון השלכות מעשיו לטווח הרחוק, אינו מבין את חומרת מעשיו ואינו מפעיל שיקול דעת מעמיק.

בבחינת גורמי סיכוי לשיקום לקח שירות המבחן בחשבון כי הנאשם הנו צעיר, נעדר עבר פלילי, בעל יכולות וורבליות וקוגניטיביות תקינות. הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית, השתלב בשוק העבודה מילדות ומשפחתו מהווה עבורו מערכת תמיכה חיובית. הנאשם מגלה אמפתיה לנפגעי העבירה, לוקח אחריות ומביע חרטה. הנאשם בעל שאיפות ומטרות נורמטיביות לעתיד, וניכר כי המעצר וההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו כיום מהווים גורמים מרתיעים ומצבי גבולות עבורו. הנאשם היה מצוי במעצר בית בתנאי איזוק בתקופה ארוכה ולא נרשמו לחובתו הפרעות ולא נפתחו כנגדו הליכים נוספים.

בבחינת גורמי הסיכון והישנות ביצוע העבירה לקח שירות המבחן בחשבון כי הנאשם נמצא בשלבי גיבוש זהותו העצמאית והבוגרת. נראה כי הנאשם מופנם מבחינה רגשית, מתקשה לבטא עצמו באופן מעמיק ופירוק התא המשפחתי השפיע על דימויו העצמי. הנאשם לקח על עצמו את תפקיד אב המשפחה תוך שהדבר מגביר את לחציו הכלכליים והרגשיים וזאת למרות שאינו בעל כלים להתמודדות מיטיבה. שירות המבחן העריך כי קיימת רמת סיכון לביצוע עבירות בעתיד.

על פי האמור בתסקיר שירות המבחן התרשם כי במהלך התקופה הנאשם נמצא בהליך ראשוני בנוגע לדפוס התנהגותו, בדיקת מאפייני אישיותו והתנהלותו הלא אדפטיבית במצבי לחץ, וכי שילובו בעבודה, המעטפת המשפחתית והחזרה לבית אמו הובילו להפחתת הסיכון בעניינו.

בסופו של דבר המליץ שירות המבחן לשיקול ענישה מוחשית, אשר תבהיר לנאשם חומרת מעשיו ותהווה גורם מרתיע מצבי גבולות. כן המליץ השירות לקחת בחשבון את גילו הצעיר, את גורמי הסיכוי וכי מאסר ממושך יוביל לחשיפה ממושכת לאוכלוסיית הכלא אשר עלולה להביא להידרדרות במצבו. עוד המליץ שירות המבחן לגורמי הטיפול בשב"ס לשלב את הנאשם באגף החינוך, לימודי עברית ובהליכים טיפוליים אשר יסייעו להעלאת הביטחון העצמי ויתנו לו כלים להתמודדות עם מצבי לחץ.

טיעוני ב"כ הצדדים:

6. במסגרת הראיות לעונש הגישה המאשימה רישום תעבורתי של הנאשם (ת/2), וההגנה העידה את אביו של הנאשם, מר אברהם אבו סבית.

מר אברהים אבו סבית אמר כי הוא מתנצל על מה שקרה. לדבריו חינוך את בנו טוב, אבל לצערו בזמן שעבד משמרות לילה הנאשם הכיר חברה לא טובה. מאז שהנאשם השתחרר למעצר בית החזיק אותו קצר ושומר עליו. האב התנצל בפני מי שנפגע וביקש את רחמי בית המשפט שכן בנו צעיר והחיים לפניו.

7. **ב"כ המאשימה** הגישה טיעוניה לעונש בכתב (ת/3), הפנתה לפסיקה תומכת (ת/4) ועתרה להטיל על הנאשם עונש של 4 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילה בפועל למשך 7 שנים, פסילה על תנאי, פיצוי משמעותי לכל הנפגעים וקנס כספי.

נטען כי בביצוע עבירות הרכוש פגע הנאשם בקניינו של הפרט ובסדר החברתי. בנהיגתו של הנאשם בצורה פוחזת תוך הימלטות מהשוטרים פגע הנאשם בערכים של שמירה על חיי אדם, ערכי הבטיחות בדרכים, שלום הציבור ומשתמשי הדרך וחובת הציות לגורמי אכיפת החוק. בשימוש שעשה הנאשם ברכבו על מנת לחבול בכוונה מחמירה במתלוננים תוך הפקרתם, פגע הנאשם בערכים של שמירה על שלמות גופו של אדם, חיי וכבודו וביטחון הציבור.

נטען כי מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים היא גבוהה ביותר כפי שהדבר נלמד מחומרת נסיבות ביצוע העבירות ובכללם, הנזקים שנגרמו ופוטנציאל הנזק, הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע עבירות, התכנון שקדם למעשה והזילות בה נהג תוך שהוא מבקש למלט עצמו גם על חשבון פגיעה באחרים.

ב"כ המאשימה הפנתה למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות החבלה בכוונה מחמירה (באמצעות רכב) בצירוף עבירת ההפקרה כמו גם לעבירות רכוש מסוג פשע הקשורות ברכב בצירוף עבירה של נהיגה בפזיזות בנסיבות מרדף.

נטען כי בחינת הפסיקה מגלה כי עתירת המאשימה במסגרת הסדר הטיעון לארבע שנות מאסר בפועל ורכיבי ענישה נלווים, נמצאת בתחתית מתחם העונש הראוי לעבירות של חבלה בכוונה מחמירה והפקרה.

לטובת הנאשם נזקפות העובדות כי הוא נעדר עבר פלילי, הודה בכתב האישום המתוקן, הביע חרטה וחסך בזמן שיפוטי. לצד זאת, בחינת הגיליון התעבורתי של הנאשם מעלה עבירות תעבורה שיש בליבתן זהות לעבירת התעבורה שבענייננו - נהיגה בקלות ראש, נהיגה בחוסר זהירות ובעבירות מהירות.

המאשימה הפנתה לתסקיר שירות המבחן לפיו נמצא כי לנאשם עדיין קיימת רמת סיכון לביצוע עבירות בעתיד והשירות המליץ על ענישה מוחשית.

8. **ב"כ הנאשם** ביקש להשית על הנאשם עונש שאינו מאסר בפועל וטען כי מתחם העונש ההולם בענייננו נע בין 18 ל- 48 חודשי מאסר.

לדברי הסניגור בגזירת עונשו של הנאשם יש להתחשב בגילו הצעיר, בהודאתו ובמעצרו הממושך. הנאשם לא הפר את תנאי השחרור ולא נפתח נגדו תיק פלילי במהלך תקופה ארוכה שבה הוא

משוחרר. בהתאם לאמור בתסקיר שירות המבחן, הרי שהנאשם שמר על מסגרת תעסוקתית קבועה, משפחתו נורמטיבית ובנסיבות שתלויות אך ורק בשירות המבחן הוא לא שולב בטיפול קבוצתי. הנאשם מביע צער וחרטה על מעשיו ומגלה אמפתיה לנפגעי העבירה, לוקח אחריות על מעשיו ובהתאם למצוין בתסקיר הרי שההליכים המשפטיים מהווים עבורו גורם מרתיע.

הסניגור המלומד הפנה לפסיקה רלוונטית (נ/1) וביקש לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום הגם שתסקיר שירות המבחן אינו כולל המלצה כזו.

ביחס לרכיב הפסילה, הקנס והפיצוי, עתרה ההגנה להשית על הנאשם ענישה מתונה, שכן מדובר בנאשם צעיר אשר רישיון הנהיגה חשוב לצורך שיקומו ומצבו הכלכלי של משפחתו קשה.

9. **הנאשם** אמר שהוא מצטער שעשה טעות חמורה, התחיל לעבוד ומבקש להמשיך בכך.

דין והכרעה:

10. הנאשם הורשע בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, הפקרה אחרי פגיעה, גניבה מרכב או פרוק רכב, החזקת מכשירי פריצה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונהיגה בפזיזות וברשלנות.

הנאשם הורשע בשרשרת עבירות חמורות שיצרו סכנה ממשית לציבור, שחלקה אף התממש. **האירוע ממחיש את הסכנה הכרוכה בביצוע עבירות רכוש אשר בנקל עלולות להידרדר לאירועים חמורים הרבה יותר תוך סיכון חיי אדם ומשתמשי דרך תמימים. עבריו רכוש המבקש למלט עצמו מזירת האירוע בכל מחיר, עלול להותיר אחריו נפגעים בגוף, שוטרים ואזרחים תמימים, כמו גם נזקי רכוש לא מבוטלים.**

11. בהתאם לסעיף 40(ב) לחוק העונשין, עקרון ההלימה הנו העיקרון המנחה בענישה, ויש לבחון קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיו ובמידת אשמתו של הנאשם ובין העונש המוטל עליו.

מתחם העונש ההולם:

12. במסגרת הסדר הטיעון הגבילה עצמה המאשימה לענישה בת 4 שנות מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, ואילו ב"כ הנאשם טען לעונש באופן חופשי וביקש שלא להשית על הנאשם ענישה מאחורי סורג ובריה, בין היתר, נוכח שיקולי שיקום.

הגם הגישה הקיימת בפסיקה בדבר העדר חובה לקבוע מתחם ענישה במקרה של "הסדר טווח", מצאתי כי יהא זה נכון לקבוע מתחם עונש הולם בעניינו של הנאשם. לצורך כך בחנתי הערכים החברתיים שנפגעו מהעבירות ומידת הפגיעה בהם, מדיניות ענישה נהגת והנסיבות הקשורות בביצוע

העבירות.

אין מחלוקת כי ששת העבירות בהן הורשע הנאשם בוצעו כחלק מאירוע אחד.

הערכים המוגנים שנפגעו:

13. בביצוע עבירות של חבלה בכוונה מחמירה והפקרה אחרי פגיעה, פגע הנאשם בערכים המוגנים של שמירה על שלמות גופו של האדם, חייו וכבודו.

בביצוע עבירות הרכוש (גניבה מרכב או פירוק רכב והחזקת מכשירי פריצה), פגע הנאשם בקניינו של הפרט כמו גם בקניינו של הכלל, שכן שכיחות התופעה גורמת להעלאת פרמיות ביטוחי הרכב.

בביצוע עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, פגע הנאשם בשלטון החוק ובסדר הציבורי, ובעבירה של נהיגה בפזיזות ורשלנות פגע הנאשם בביטחון משתמשי הדרך והשוטרים. כמו כן פגע הנאשם בקניינו של הציבור.

הפגיעה בערכים המוגנים הנ"ל הינה גבוהה וזאת בשל חומרת נסיבות האירוע שבענייננו. צבר העבירות שביצע הנאשם פגעו בתחושת הביטחון האישי, הפכו עוברי אורח תמימים לקורבנות בפועל וציבור שלם של משתמשי דרך לקורבנות בכוח.

מדיניות הענישה הנוהגת:

14. התופעה של בריחה משוטרים תוך כדי סיכון שלומם ושלומו משתמשי הדרך הפכה לצערנו לנפוצה ומעידה על זלזול בחוק ובאמונים על שמירתו. דרכו של בית המשפט להילחם בתופעה הפסולה ולמגרה היא באמצעות ענישה מוחשית ומרתיעה בדמות מאסר ממושך מאחורי סורג ובריח.

לעניין זה ראה ע"פ 1535/06 מדינת ישראל נ' יוסי לוי (7.06.2000):

"... ומאחר והערעורים הרבים בפנינו למדוני כי תופעה שזו של נהגים הנמלטים מפני שוטרים שוב אינה עוד נחלתם של מעטים בלבד, אלא של

רבים שחלקם עושה זאת במפתיע תוך קריאת תגר על שלטון החוק, הנחינו את הערכאות הדיוניות להחמיר בענישה כדי לגמול לעבריינים על רוע מעלליהם מחד, וכדי לשגר מסר מרתיע לעבריינים - בכוח...".

ולעניין הסכנה הגלומה בנהיגה פרועה תוך ניסיון הימלטות מאנשי אכיפת החוק ראה ע"פ 3958/10 מדינת ישראל נ' חוסן חסן (25.10.10):

"... הרבינו בשנים האחרונות להתריע מפני הסכנה אותה יוצרים נהגים תוך ניסיון למנוע את עיכובם או מעצרים על ידי שוטרים. אירועים מסוג זה הסתיימו לא אחת בפגיעות בנפש...".

15. לעניין חומרת עבירת חבלה בכוונה מחמירה ראה ע"פ 205/19 לברוב נ' מדינת ישראל (7.6.2020):

"חומרתה הרבה של עבירת החבלה בכוונה מחמירה בה הורשע המערער, ופגיעה הקשה בערכים המוגנים של הגנה על שלום הציבור וביטחונו, הביאו את המחוקק לקבוע בגינה עונש מאסר ממושך, שני בחומרתה רק לעבירת הרצח".

ולעניין עבירת ההפקרה אחרי פגיעה, ראה ע"פ 2619/14 פלוני נ' מדינת ישראל (30.11.2014):

"אין ספק כי העבירה הקשה, אשר ראויה לגינוי ולהוקעה, היא עבירת ההפקרה אחרי פגיעה. במוקד עבירה זו עומד כשל מוסרי, שבמסגרתו מותר הנהג הפוגע את הנפגע לאנחות במקום התאונה, מבלי לבדוק את מצבו ולהזעיק את גורמי הסיוע הרפואי".

16. לעניין עבירות הרכוש בתחום הרכב ראה רע"פ 7890/10 לאיק מליטאת נ' מדינת ישראל (1.11.10):

"אין צורך להכביר מילים על מפח הנפש של אדם היוצא מביתו ומגלה כי רכבו, רכוש יקר ובעל חשיבות רבה מכל בחינה, אינו עוד. לכך מצטרף הנזק הכלכלי במעגל רחב יותר, במונחי המשק. הרוצה ליהנות בזדון מעמל הזולת ולשלוח יד ברכוש שלא הוא צבר, ראוי לענישה מחמירה...".

אמנם בענייננו הנאשם לא ביקש לגנוב את הרכב אלא ניסה לפרק את גלגליו, אך התחושה היא דומה, שכן אדם שמתעורר בבוקר ומוצא את רכבו ללא גלגלים חש אף הוא מפח נפש והעדר ביטחון אישי.

17. בזיקה לאמור לעיל, אדרש למדגם של פסיקה נוהגת בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה בצירוף הפקרה אחרי פגיעה ובעבירות רכוש בתחום הרכב בצירוף נהיגה בפזיזות.

אציין כי בהבניית שיקול הדעת אין הכוונה לעריכת ממוצע סטטיסטי של טווחי ענישה. קשת הענישה בפסיקה רחבה, תלויה בנסיבותיו של המקרה הקונקרטי ובפרמטרים שונים, ובכללם מידת התחכום והתכנון שקדם לביצוע העבירות, מידת התעוזה שהפגין הנאשם בביצוע העבירות, זהותם של נפגעי העבירה (ובכלל זאת מספרם, גילם ותפקידם), הנזק שנגרם לנפגעים למול פוטנציאל הנזק וקיומן של עבירות נלוות. בענייננו יש לבצע את ההבחנה הנדרשת לקולא ולחומר.

פסיקה בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה בצירוף הפקרה אחרי פגיעה:

א. **בע"פ 7142/18 מדינת ישראל נ' איאד דכור (29.5.19)** התקבל ערעור המאשימה על קולת עונשו של נאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה והפקרה אחרי פגיעה. על רקע סכסוך בין הנאשם לבין חמיו (המתלונן), החליט הנאשם לפגוע בו באמצעות מכוניתו ולגרור לו לחבלה חמורה. הנאשם המתין למתלונן מחוץ למקום התפילה, וכשהבחין במתלונן החל להתקדם לעברו בנסיעה במכוניתו. המתלונן התקדם במסלול הליכתו והתחיל לחצות את הכביש, או אז הגביר הנאשם את מהירות נסיעתו, נהג לעבר המתלונן במהירות גבוהה מאד, הסיט את המכונית לכיוונו, עד אשר פגע בו עם חזית המכונית. כתוצאה מכך, הועף המתלונן באוויר, נחבט בשמשת המכונית, נפל על הארץ, והנאשם עזב את המקום בנסיעה, מבלי לעמוד על תוצאות הפגיעה ובלא מתן סעד לנפגע. מספר דקות לאחר האירוע, התקשר הנאשם למשטרה. למתלונן ונגרמו פציעות קשות ובכללן דימומים במוח, שברים בצלעות, בפנים, ועוד. בית המשפט העליון מצא כי יש להחמיר בעונשו של הנאשם והטיל עליו **48 חודשי מאסר בפועל** (חלף 24 שהוטלו בערכאה הדיונית בת"פ (חי') 54997-10-17) לצד ענישה הנלווית שהוטלה עליו שכללה 12 חודשי מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 7 שנים ופיצוי למתלונן בסך 25,000 ₪.

ב. **בע"פ 6037/16 איתמר בניטה נ' מדינת ישראל (9.1.17)** נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה (329(א)(2)) והפקרה לאחר פגיעה. הנאשם השתתף בקטטה סמוך למועדון לילה במהלכה נכנס לרכבו ונסע במהירות לעבר המתקוטטים, פגע במתלונן, נסע לאחור, פגע בו שנית ועמד מעליו ברכב כדקה ואחר כך נמלט. למתלונן נגרמו שפשופים רבים באזורי גוף שונים. בית המשפט המחוזי בת"פ (ת"א) 387875-04-15, דן בעתירת המאשימה למאסר של 4 שנים ובעתירת ההגנה למאסר של שנתיים וקבע שמתחם העונש ההולם נע בין שנתיים לבין ארבע שנות מאסר. על הנאשם צעיר

בן 22, בעל עבר פלילי, הוטלו **3.5 שנות מאסר בפועל** והופעל מאסר מותנה כן שסה"כ ריצה הנאשם 4 שנות מאסר בפועל וכן מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 3 שנים ופסילה על תנאי למשך 12 חודשים וכן פיצוי למתלונן בסך 30,000 ₪, הפעלת התחייבות וחילוט רכבו.

ג. **בע"פ 6754/07 שיהאב עבד אל קאדר נ' מדינת ישראל (28.1.08)** נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, שיבוש מהלכי משפט, הפקרה אחרי פגיעה, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא פוליסת ביטוח תקפה. בשעת לילה מאוחרת נהג הנאשם ברכב אף שלא היה מורשה לכך. הנאשם הבחין בשוטרים שארבו במקום במטרה ללכוד גנבי רכב, ביצע פניית פרסה והחל נמלט במהירות רבה, תוך שהוא מתעלם מקריאות השוטרים לעצור. השוטרים הציבו ניידת לרוחב הכביש על מנת למנוע בריחתו, אך הנאשם עלה על אי תנועה ופגע בשוטר שניצב עליו. השוטר איבד הכרתו ופונה לטיפול בבית החולים שם נמצא כי נגרמו לו שברים בגולגולת. על הנאשם, צעיר בן 22, הוטלו **6 שנות מאסר בפועל**, מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 5 שנים, קנס בסך 8,000 ₪ ופיצוי לנפגע בסך 15,000 ₪.

ד. **בת"פ (חי') 50509-01-11 מדינת ישראל נ' אימאן גנאים (2.4.12)** הורשע נאשם לאחר שמיעת הוכחות בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, הפקרה אחרי פגיעה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא ביטוח. הנאשם נהג במהירות ובפראות ברכב השייך לאחותו כשהוא פסול מלנהוג וללא ביטוח, כשלצדו חברו. שוטרים שהיו במקום סימנו לו לעצור והלה עצר בסמוך לשוטרים. השוטר ניגש אל הרכב, פתח את הדלת השמאלית קדמית, הזדהה כשוטר וביקש לכבות את המנוע. הנאשם מיאן להיענות לבקשת השוטר ובניסיון להתחמק מהשוטרים החל לנסוע אחורנית במהירות בעד דלת הרכב פתוחה וכאשר השוטר עומד בסמוך. כתוצאה מנסיעתו של הנאשם פגעה הדלת בשוטר, גררה אותו מספר מטרים וגרמה לנפילתו ארצה, וזאת כשהנאשם ממשיך בנסיעתו. הנאשם נמלט מהמקום בנהיגה פרועה כשהוא מותיר אחריו את השוטר מוטל על הארץ פצוע. על הנאשם הוטלו **4 שנות מאסר בפועל**, הופעל מאסר מותנה כן שסה"כ ריצה הנאשם 62 חודשי מאסר וכן, מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 5 שנים, ופיצוי לנפגע העבירה בסך 7,000 ₪.

ה. **בת"פ (חי') 7033/08 מדינת ישראל נ' מחמד ג' בארין (2.6.09)**, הורשע נאשם לאחר שמיעת הוכחות בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו ונהיגה ברכב ללא רישיון. הנאשם נעצר עם רכבו בסמוך למחסום משטרה שהוקם על רקע מידע מודיעיני אודות הנאשם. השוטרים קראו לנאשם לעצור אך הנאשם לא שהה לקריאותיהם, שילב להילוך אחורי, נסע מספר מטרים לאחור ואז זינק עם רכבו קדימה לעבר אחד השוטרים שניצב מול חזית הרכב. הרכב פגע במתלונן, המשיך בנסיעה כשהמתלונן צמוד למכסה המנוע, עד

שהנאשם הסיט את הרכב בחוזקה וגרם לנפילתו של המתלונן על הכביש. הנאשם עלה עם רכבו על פלג גופו התחתון של המתלונן והמשיך בנסיעה תוך שהוא נמלט מהמקום. על הנאשם, צעיר נעדר עבר פלילי, הוטלו **36 חודשי מאסר** בפועל לצד מאסרים מותנים, פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 5 שנים ופיצוי למתלונן בסך 10,000 ₪.

פסיקה בעבירות רכוש בתחום הרכב בצירוף נהיגה בפזיזות:

1. **ברע"פ 9269/17 ראמי אבו עישא נ' מדינת ישראל (15.1.18)** נדחתה בקשת רשות ערעור של הנאשם על העונש לאחר שהורשע על יסוד הודאתו, בנהיגה בפזיזות (לפי סעיף 338(א)(1)), גניבת רכב, נהיגה בזמן פסילה, הכשלת שוטר בשעת מילוי תפקידו ונהיגה ללא ביטוח. עת ירד המתלונן מהרכב לעבר מדחן החנייה המצוי בסמוך, ניצל המבקש את העובדה שהרכב הושאר מותנע ולא נעול, נכנס לרכב והחל להימלט ברכב מהמקום. המתלונן דלק אחריו וכתוצאה מכך נפל ונחבל בגופו. בהמשך לכך, נהג המבקש בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו חבלה. לאחר שהבחין במחסום משטרתי שהוצב בציר, עלה המבקש על המדרכה, הסתובב, והחל לנסוע בניגוד לכיוון התנועה, תוך שהוא גורם סיכון למשתמשי הדרך ומאלץ ניידת משטרה שהגיעה מולו לבלום על מנת למנוע התנגשות. לאחר מכן, עלה המבקש על אי תנועה בנוי על מנת לעבור לנתיב הנסיעה הנגדי והמשיך בנסיעה. לאחר שנתקל בפקק תנועה עזב המבקש את הרכב ונמלט מהמקום רגלית, תוך שהוא לא שועה להוראות השוטר שדולק אחריו וקורא לו לעצור. על הנאשם, בעל עבר פלילי הוטלו במסגרת עפ"ג (י-ם) 7084-05-17, **15 חודשי מאסר בפועל** (חלף הארכת מאסרים מותנים, של"צ ופיצוי שהוטלו בבימ"ש השלום) והופעלו מאסרים מותנים בחופף.

2. **בע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.14)** נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של נהיגה פזיזה ורשלנית (לפי סעיף 338(א)(1)), הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו וגניבת רכב. הנאשם פרץ לרכב צבאי שהושאר בדרך כורכר לסמוך לתחנה המרכזית באשדוד, והחל בנסיעה לכיוון ירושלים. בעקבות מידע שקיבלו השוטרים אודות למקום הימצאו של המערער הפעילו השוטרים את הסירנות שברכביהם וקראו לו לעצור. משהמערער לא שעה לקריאות ניסו השוטרים באחת הניידות לעקפו משמאל. בתגובה הסיט המערער את הרכב שמאלה והתנגש בניידת, שהאטה כתוצאה מכך. לאחר מכן החלו השוטרים שבניידת השנייה לדלוק אחרי המערער; והלה חסם את הנתיב וגרם לניידת להתנגש במכוניות שחנו בצד הדרך. משהמשיך המרדף התנגש המערער בניידת השנייה וגרם לה לנזק; ולבסוף החל להימלט ברגל עד שנתפס בידי אחד השוטרים. בית המשפט העליון קבע כי בנסיבות המקרה טווח העונש ההולם נע בין 12 לבין 32 חודשי מאסר בפועל ומשכך לא התערב בעונש שהטיל בית המשפט המחוזי הכולל **30 חודשי מאסר** לצד ענישה נלווית.

18. עיינתי בפסיקה שצירף הסניגור, אך אין בה כדי לסייע בקביעת מתחם העונש ההולם בענייננו, שכן

שלושה מגזרי הדין אליהם הפנה (ת.פ 50588-07-20, ת.פ 48552-12-17 ות.פ 8200/07) מתייחסים להרשעות בעבירות של חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין להבדיל מההרשעה בענייננו - חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329. שני גזרי הדין הנוספים שצירף הסניגור (ע"פ 5501/20 ות.פ 27488-02-20) אמנם מתייחסים להרשעות בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה אך אינם כוללים הרשעות נוספות בגין הפקרה אחרי פגיעה או נהיגה בפזיזות כבענייננו. זאת ועוד, מתחם העונש ההולם בע"פ 5501/20 בגין ביצוע עבירות של חבלה בכוונה מחמירה ונהיגה ללא רישיון בנסיבות המתוארות בפסק הדין, אשר חמורות פחות מהאירוע שבענייננו, נקבע על ידי בית משפט העליון כנע בין 18 ל- 48 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות ביצוע העבירות:

19. העבירות בהן הורשע הנאשם הן עבירות חמורות ונסיבות ביצוען חמורות במיוחד. עסקינן באירוע מתגלגל ומתמשך, במהלכו הנאשם בחר להסלימו פעם אחר פעם, עד כי לא ניתן למצוא, ולו נסיבה אחת, לקולא.

20. תחילת האירוע בביצוע עבירת רכוש מתוכננת מראש, עת הנאשם וחברו מוחמד קושרים קשר לגנוב חלקי רכב. לצורך כך, השניים הגיעו באופן יזום ברכבו של הנאשם משגב שלום לבאר שבע כשהם מצוידים, כעברייני רכוש מנוסים, בכלי פריצה ולאחר שמספר הל"ז של הרכב הושחת על מנת להקשות על זיהויו.

הנאשם וחברו, בצוותא חדא, ירדו מהרכב עם כלי פריצה, פירקו תחילה מראה של רכב הטויוטה שחנה בחניית רחוב וניסו לפרק את גלגליו. שעת הערב המוקדמת, 18:30 לערך, כמו גם מיקומו הגלוי יחסי של הרכב, לא הפריעה לשניים לבצע את זממם תוך הפגנת זלזול בחוק והעדר מורא מעוברי אורח ומהאמונים על אכיפת הסדר הציבורי. הביטחון העצמי העברייני שהפגין הנאשם עומד בניגוד מוחלט לגילו הצעיר.

21. המשכו של האירוע בביצוע עבירות של חבלה בכוונה מחמירה והפקרה אחרי פגיעה, עת הנאשם ניסה להימלט מהזירה לאחר שניידת משטרה חסמה את היציאה מהרחוב.

במקום לעצור את רכבו, כאשר השוטר אלכס רץ לכיוון דלת נהג הרכב ומנסה לתפוס בידית הדלת, בחר הנאשם להסלים האירוע ולנהוג את רכבו לאחור ולעבר המתלוננים והפעוט.

חומרת בחירתו של הנאשם ואכזריותה בולטות על רקע העובדה כי ידע על הימצאותם של המתלוננים והפעוט, שכן ובהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, חלף על פניהם עובר לנסיעתו לאחור. גם הימצאותו של פעוט לא גרמה לנאשם לחדול מנהיגתו המסוכנת.

22. אם לא די בכך, ותוך כדי מנוסתו, פגע הנאשם באמצעות הרכב במתלונן אשר היה על הכביש ובמתלוננת אשר היתה באותה העת על המדרכה. הנאשם השתמש ברכבו ככלי נשק והוסיף חטא על פשע בכך שלא עצר את רכבו כדי להושיט עזרה, הפקיר באכזריות את הנפגעים, והמשיך בנסיעתו הפרועה במטרה להימלט ממעצר.

אדגיש כי אלמלא תושייתו של המתלונן אשר דחף את עגלת התינוק ואת המתלוננת מפני הרכב הדוהר לעברם, תוצאות האירוע יכול והיו קשות יותר וחלילה קטלניות. קשה לדמיין את תחושת המתלונן עת הנאשם העמידו בפני סיטואציה קשה ומצמררת שבה היה צריך לבחור בין פגיעה בבנו הפעוט, אשר נגרמה מעצם דחיפת העגלה והתהפכותה, לבין פגיעה מרכבו של הנאשם הדוהר לעבר משפחתו.

23. הנאשם המשיך בנסיעה מהירה במהלך המרדף, עקף כלי רכב, תוך שהוא עולה על אי תנועה ונכנס לצומת הרחובות שאול המלך ואברבנאל באור אדום, בנתיב הנגדי ובניגוד לתנועה. בהמשך פגע הנאשם באמצעות רכבו בניידת משטרה, אשר נפגעה קשות והושבתה, ובעמוד הרמזור אשר ניזוק.

לא ניתן להפריז במילים בדבר תחושת הפחד של משתמשי הדרך, כמו גם בפוטנציאל הסכנה בנהיגתו של הנאשם גם בשלב זה של האירוע, אשר רק במזל הסתיימה ללא קורבנות נוספים. כמו כן, לא ניתן להמעט בנזק שגרם הנאשם לרכוש הציבור, ובחומרת הפגיעה בשירות לציבור ובביטחונם הכרוכים בהשבתת ניידת משטרה.

יודגש כי הנאשם נהג בצורה מסוכנת על פני כבדת דרך ארוכה ובמפגיע לנגד עיני השוטרים שרדפו אחריו, כשנהיגתו ומעשיו מלמדים על זלזול מתמשך בחוק. לנאשם היתה השליטה המוחלטת על האירוע מתחילתו ועד סופו שכן אחז בהגה לכל אורכו.

24. הנאשם לא חדל ממעשיו הפסולים גם לאחר שפגע בניידת משטרה, המשיך בנסיעה מהירה ברחוב גולדה מאיר בניגוד לכיוון התנועה, ובהמשך נמלט רגלית כאשר שוטרים רצים אחריו, נכנס לבית ספר והתחבא עד אשר אותר ונעצר. מספר השוטרים וניידות המשטרה אשר לקחו חלק באירוע גם הם נסיבה לחומרא.

25. האירוע הסתיים בפינויים של המתלוננים, הפעוט ושני שוטרים לבית החולים סורוקה, כאשר למתלוננת נגרמו שברים במסרק רגל שמאל אשר גובסה, למתלונן נגרמו כאבים בברכיים, לפעוט נגרמו סימני חבלה במצח, שפשופים בשפה העליונה ובגפיים ובגב יד שמאל, לשוטר אלכס פנסקווי נגרם כאב גב ולשוטר עמאר אבו חמוד נגרמו כאבי גב תחתון וכאבים בברך שמאל.

מספר נפגעי הגוף הרב, ביניהם פעוט ושוטרים, כמו גם הרכוש שניזוק, הנם נסיבות חמורות. פוטנציאל

הנזק באירוע שבענייננו היה עצום וקטלני וכאמור רק בנס, ומסיבות שאינן תלויות בנאשם, לא הסתיים בצורה קשה אף יותר.

26. מכל המקובץ לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות שביצע הנאשם בנסיבות ביצוען כולל מאסר בפועל, הנע בין 5 ל- 7 שנים, לצד מאסר מותנה, פסילה, קנס ופיצוי לנפגעי העבירה.

לעניין רכיב הפסילה בפועל, הרי שמתחם העונש ההולם בגין רכיב זה נע בין 3 ל- 5 שנים.

לעניין רכיב הקנס, הרי שמתחם העונש ההולם בגין רכיב זה נע בין 10,000 ₪ ל- 40,000 ₪.

אדגיש כי מתחם הקנס צריך לעמוד בהלימה, לא רק למצבו הכלכלי של הנאשם (סעיף 40ח), אלא גם לנזק שגרם הנאשם לקניינו של הציבור (השבתת ניידת ופגיעה בעמוד הרמזור). כמו כן, ומאחר ותחילתו של האירוע בביצוע עבירת רכוש, על מתחם הקנס להעביר מסר ברור כי הפשע גם אינו משתלם כלכלית.

גזירת העונש בגדרי המתחם:

27. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

הענישה הנה אינדיבידואלית, ובמסגרתה נתתי דעתי כי הנאשם יליד 2002, נעדר עבר פלילי וזהו לו מעצרו הראשון. הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, חסך מזמנו של בית המשפט והביע חרטה על מעשיו.

לקולת העונש התחשבתי גם בתקופת מעצרו של הנאשם, ובמפורט בתסקיר שירות המבחן כי הנאשם מגלה אמפתיה לנפגעי העבירה, לוקח אחריות על התנהלותו וכי הנו בעל שאיפות ומטרות נורמטיביות לעתיד.

28. לצד זאת, בגדרי שיקולי ענישה בתוך המתחם נתתי דעתי גם לשיקולי הרתעת היחיד, שכן ובהתאם למפורט בתסקיר, קיימת אצל הנאשם רמת סיכון לביצוע עבירות בעתיד. מאפייני הנאשם ובכלל זה התרשמות שירות המבחן כי הוא בעל ביטחון עצמי נמוך, אשר במצבים בהם זקוק לתחושת שייכות עלול לפעול באופן אימפולסיבי, מחייבים ענישה ממשית, ממושכת ומרתיעה.

בהקשר זה אוסיף כי גם עברו התעבורתי של הנאשם (ת/2) מחזק את הצורך בענישתו המרתיעה.

29. הצורך בענישה ממשית ומרתיעה גובר בענייננו נוכח הצורך בהרתעת הרבים, שכן על בית המשפט להעביר מסר ברור ומרתיע לעברייני בכוח כי הימלטות משוטרים תוך נהיגה מסכנת חיים תיתקל ב"קיר ברזל של אפס סובלנות" [ע"פ 6416/09 עסמאת אבו קנדיל נ' מדינת ישראל (23.02.2010)].

בענייננו, בנוסף לעבירות החבלה בכוונה מחמירה והפקרה לאחר פגיעה, הורשע הנאשם בעבירות נוספות אשר הצטברותן מעצימה את חומרת המעשים ומחייבת ענישה מחמירה ומרתיעה.

30. עתירתו של הסניגור המלומד שלא להשית על הנאשם מאסר מאחורי סורג ובריח חורגת ממתחם העונש ההולם. מאחר ושירות המבחן לא המליץ על אפיק שיקומי מחוץ לבית הכלא, ונוכח חומרת העבירות ושיקולי הלימה וגמול, לא מצאתי לחרוג לקולא ממתחם העונש. בנסיבות החמורות של האירוע, יש לתת הבכורה לשלום הציבור ולדחוק הצידה את ההתחשבות בנסיבות האישיות של הנאשם ובכלל זה גילו הצעיר ועברו הפלילי הנקי.

זאת ועוד, צודקת המאשימה בטיעוניה כי בענייננו אין מתקיימות נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם. הנאשם אשר בקש למלט עצמו בכל מחיר, לא רחם על משתמשי הדרך ואף לא על הפעוט, לא יזכה לרחמיו של ביהמ"ש, שכן "**כל המרחם על אכזרים סופו שיתאכזר על רחמנים**".

31. **לאור האמור לעיל, ולאחר איזון בין השיקולים השונים, מן הראוי היה לגזור על הנאשם 5.5 שנות מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.**

יחד עם זאת, מאחר ובמסגרת הסדר הטיעון הגבילה עצמה המאשימה ל- 4 שנות מאסר, ולא בלי היסוס, הנאשם יקבל עונש נמוך מזה הראוי לו.

32. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר - 4 שנות מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה.**

ב. **מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים.** הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על עבירת רכוש או אלימות מסוג פשע.

ג. **מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים.** הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על עבירה של הפקרה אחרי פגיעה או נהיגה בפזיזות ורשלנות או הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

ד. **פסילה בפועל - מורה על פסילתו של הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3**

שנים.

פסילתו של הנאשם תחל מהיום, תוך שבחישוב תקופת הפסילה, לא תובא בחשבון תקופת המאסר שנגזרה על הנאשם בתיק זה. על הנאשם לבצע הפקדה מיידית של רישיון נהיגתו במזכירות בית המשפט לצורך תחילת מניין פסילתו.

ה. **קנס** - הנאשם ישלם קנס בסך 25,000 ₪ או שישה חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם לא יאוחר מיום 31.12.24.

ו. **פיצוי** - הנאשם ישלם פיצוי למתלוננת (ע.ת.2) בסך 5,000 ₪, ולפעוט באמצעות הוריו (ע.ת.2) ו-ע.ת.3) סך של 5,000 ₪. הפיצוי ישולם לא יאוחר מיום 01.09.24.

טוב יעשה הנאשם, בהמשך להמלצת שירות המבחן, אם ינצל תקופת מאסרו להליך טיפולי במסגרת שירות בתי הסוהר להתמודדות מקדמת עם מצבי לחץ ולימוד השפה העברית. השתלבות הנאשם בהליך טיפולי בכלא גם תפיג החשש של שירות המבחן כי מאסר ממושך יוביל לחשיפה ממושכת לאוכלוסיית הכלא אשר עלולה לגרום להתדרדרות במצבו.

לידיעת הנאשם, ניתן יהיה לשלם את הפיצוי והקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

ניתן היום, י"ג אדר א' תשפ"ד, 22 פברואר 2024, במעמד הצדדים.